

ΣΕΙΡΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ
ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

4

**ΟΡΘΟΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Τ.Θ. 600 60, ΤΚ 570 01 ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τηλ. 2310 462 744 Fax: 2310 463 455

25 Δεκεμβρίου 2019 (Σελίδες 57)

25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ Η ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἐξάψαλμος. Εἰρηνικά.

ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

(Ψαλμός 117, στίχοι 27, 26, 1, 10, 23)

Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

α

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ
καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα
τό ἅγιον Αὐτοῦ.

β

Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

γ

Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη
καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἦ Γέννησίς Σου,
Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ
τό φῶς τό τῆς γνώσεως.
Ἐν αὐτῇ γάρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες
ὑπό ἀστέρος ἐδιδάσκοντο
Σέ προσκυνεῖν,
τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης,

καί Σέ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Καθίσματα.

Μετά τήν α' στιχολογίαν.
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί,
ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός.
Ἀκολουθήσωμεν λοιπόν,
ἐνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ
μετά τῶν Μάγων,
ἀνατολῆς τῶν βασιλέων.
Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀκαταπαύστως ἐκεῖ·
Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν ᾠδὴν ἐπάξιον.
Δόξα ἐν ὑψίστοις, λέγοντες,
τῷ σήμερον ἐν σπηλαίῳ τεχνθέντι
ἐκ τῆς Παρθένου καί Θεοτόκου
ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

Δόξα. Καί νῦν.

Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί...

Μετά τήν β' στιχολογίαν.
Τί θαυμάζεις, Μαριάμ,
τί ἐκθαμβεῖσαι τό ἐν Σοί;
ὅτι ἄχρονον Υἱόν
χρόνῳ ἐγέννησα, φησί,
τοῦ τικτομένου τήν σύλληψιν
μή διδαχθεῖσα.
Ἄνανδρός εἰμι καί πῶς τέξω υἱόν;
Ἄσπορον γονήν τίς ἐώρακεν;

Ὅπου Θεός γάρ βούλεται, νικᾶται
 φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται.
 Χριστός ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου
 ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

Δόξα. Καί νῦν.

Τί θαυμάζεις, Μαριάμ...

Μετά τόν πολυέλεον.

Ο ἀχώρητος παντί,
 πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί;
 Ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός,
 πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός;
 Πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε
 καί ὡς ἠυδόκησεν.
 Ἄσαρκος γάρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκόν.
 Καί γέγονεν ὁ ὦν, ὁ οὐκ ἦν, δι' ἡμᾶς.
 Καί μὴ ἐκστάς τῆς φύσεως, μετέσχε
 τοῦ ἡμετέρου φυράματος.
 Διπλοῦς ἐτέχθη Χριστός, τόν ἄνω
 κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα. Καί νῦν.

Ο ἀχώρητος παντί...

Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου.

Ἀντίφωνον ἀ' τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Εκ νεότητός μου
 πολλά πολεμεῖ με πάθη
 ἀλλ' αὐτός ἀντιλαβοῦ
 καί σῶσον, Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών,

αίσχύνθητε ἀπό τοῦ Κυρίου·
ὡς χόρτος γάρ πυρί ἔσσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται
καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται
τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναβλύζει
τά τῆς χάριτος ρεῖθρα
ἀρδεύοντα
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμ. 109.

Ἐκ γαστρός πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά Σε.
ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.
*Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου,
κάθου ἐκ δεξιῶν Μου,
ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς Σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν Σου.*

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη...

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τόν Κύριον! (Δίς)

Αἰνεσάτω πνοή, πᾶσα τόν Κύριον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (1,18-25.)

Ἡ ἀνεξήγητη ἐγκυμοσύνη τῆς Παρθένου

Μαρίας προβληματίζει τόν μνηστήρα της
 Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος καθησυχάζεται ἀπό τόν
 ἄγγελο πού τόν ἐπισκέπτεται ἐν ὄνειρῳ.

(Διαβάζεται καί στήν Α΄Ψρα.)

18 **Τ**οῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις
 οὕτως ἦν.

Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἐγινε ὡς ἐξῆς:

Μνηστευθεῖσης γάρ

τῆς μητρός Αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ,

Ἡ μητέρα Του, ἡ Μαρία, ἀρραβωνιάστηκε
 μέ τόν Ἰωσήφ.

πρίν ἤ συνελθεῖν αὐτούς,

Προτοῦ ὅμως συγκατοικήσουν,

εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα

ἐκ Πνεύματος Ἁγίου.

βρέθηκε ἔγκυος μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος.

19 **Ἰωσήφ** δέ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν

Ὁ μνηστήρας της ὅμως ὁ Ἰωσήφ, ἐπειδὴ
 ἦταν εὐσεβής,

καί μή θέλων αὐτήν παραδειγματίσαι,

καί δέν ἤθελε νά τήν διαπομπεύση,

ἐβουλήθη λάθρα ἀπολυσαί αὐτήν.

ἀποφάσισε νά διαλύση τόν ἀρραβώνα

ἀθόρυβα, χωρίς τήν ἐπίσημη διαδικασία.

20 **Ταῦτα** δέ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος

Ἐνῶ ὅμως αὐτός ἔβαλε στό νοῦ του

αὐτή τή σκέψη

ἰδοῦ ἄγγελος Κυρίου

ἓνας ἄγγελος τοῦ Θεοῦ

κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων,

τοῦ ἐμφανίστηκε στόν ὕπνο του καί τοῦ εἶπε:

Ἰωσήφ υἱός Δαυῖδ,

«Ἰωσήφ, ἀπόγονε τοῦ Δαβίδ,

μή φοβηθῆς παραλαβεῖν

Μαριάμ τήν γυναῖκα σου·

μή διστάσεις νά πάρης στό σπίτι σου

τή Μαριάμ, τή γυναῖκα σου,

τό γάρ ἐν αὐτῇ γεννηθέν

ἐκ Πνεύματος ἐστίν Ἁγίου.

γιατί αὐτό πού συνελήφθη μέσα της εἶναι ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα.

21 **Τέξεται δέ υἱόν**

Θά γεννήση λοιπόν γιό

καί καλέσεις τό ὄνομα Αὐτοῦ Ἰησοῦν·

καί θά Τοῦ δώσης τό ὄνομα Ἰησοῦς,

Αὐτός γάρ σώσει τόν λαόν Αὐτοῦ

ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

γιατί Αὐτός θά σώση τό λαό Του ἀπό τίς ἁμαρτίες του».

22 **Τοῦτο δέ ὅλον γέγονεν,**

Ἄλλα δέ αὐτά ἐγιναν,

ἵνα πληρωθῆ τό ῥηθέν ὑπό τοῦ Κυρίου

γιά νά ἐκπληρωθῆ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου,

διά τοῦ προφήτου λέγοντος:

πού εἶχε πει ὁ προφήτης:

23 **Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει**

καί τέξεται υἱόν

«Νά, ἡ Παρθένος θά μείνη ἔγκυος

καί θά γεννήση γιό

καί καλέσουσι τό ὄνομα Αὐτοῦ
Ἐμμανουήλ,

καί θά Τοῦ δώσουν τό ὄνομα Ἐμμανουήλ,
ὃ ἐστι μεθερμηνεύμενον
μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

πού σημαίνει, ὁ Θεός εἶναι μαζί μας».

24 Διεγερθεῖς δέ ὁ Ἰωσήφ ἀπό τοῦ ὕπνου

Ὅταν λοιπόν ξύπνησε ὁ Ἰωσήφ,
ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ
ὁ ἄγγελος Κυρίου

ἔκανε ὅπως τόν πρόσταξε ὁ ἄγγελος τοῦ
Κυρίου

καί παρέλαβε τήν γυναῖκα αὐτοῦ,
καί πῆρε στό σπίτι του τή Μαρία, τή
γυναῖκα του.

25 καί οὐκ ἐγίνωσκεν Αὐτήν,

Καί δέν τήν ἐγνώριζε,
ἕως οὔ ἔτεκε τόν υἱόν Αὐτῆς
τόν πρωτότοκον

ὡσότου γέννησε τό γιό της τόν πρωτότοκο
καί ἐκάλεσε τό ὄνομα αὐτοῦ
Ἰησοῦν.

καί τοῦ ἔδωσε τό ὄνομα Ἰησοῦς.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

ΨΑΛΜΟΣ Ν' 50 [51]

Εἰς τό τέλος: ψαλμός τῷ Δαυΐδ ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς
αὐτόν Νάθαν τόν προφήτην, ἠνίκα εἰσηλθὲν πρὸς
Βηρσαβεεΐ.

Τό μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, πού ζητάει ὁ ψαλμωδός, εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ὁ Δαυῖδ μέ τόν ψαλμό τῆς μετανοίας του, ὡς ἐκπρόσωπος ὀλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐκφράζει τόν πόνο καί τὴν ὀδύνη τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν ἁμαρτία καί τὴν ἀνάγκη γιὰ λύτρωση.

Ἡ ἐνανθρώπηση καί τό λυτρωτικό ἔργο τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τὴ μεγάλη δωρεά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ Πατρός πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

3 **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός,
κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου
καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου
ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἐλέησέ με ὦ Θεέ,
τό μέγα ἔλεός σου,
στό πέλαγος τῶν οἰκτιρισμῶν
τῆς θείας Σου ἀγάπης
τ' ἀνόμημα πού ἔπραξα
παρακαλῶ νά σβήσης.

4 **Ἐ**πί πλεῖτον πλυνόν με
ἀπό τῆς ἀνομίας μου
καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου
καθάρισόν με.

Πλῦνε τὴν ἀνομία μου
νά ἐξαλειφθῇ τελείως
κι ἀπό τὴν ἁμαρτία μου
ὅλη καθάρισέ με.

5 **Ὅ**τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω

καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διὰ παντός.

Γιατί γνωρίζω το καλὰ
τό κρῖμα ποῦχω κάμει·
ἐγὼ τὴν ἁμαρτία μου
μπροστά μου βλέπω πάντα.

6 Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον
καί τό πονηρόν ἐνώπιον Σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου
καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Γιατί σέ Σένα ἀμάρτησα ἐγώ,
Μόνε Θεέ μου!
Τό πονηρό πού ἔπραξα,
μπροστά Σου τῶχω κάνει.
Ἔτσι ἔχουν πάντα δίκαιο
τά λόγια τά δικά Σου
καί Σύ νικάς ὅποιον τολμᾷ
νά δικαστῆ μαζί Σου.

7 Ἰδοῦ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην
καί ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἐγὼ τὴν ἀνομία μου
κληρονομιά τὴν φέρω
πιάστηκα καί γεννήθηκα
μέσα στήν ἁμαρτία.

8 Ἰδοῦ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας,
τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας Σου
ἐδήλωσάς μοι.

Ἐνῶ Ἐσύ ἀγάπησες,
Θεέ μου, τὴν Ἀλήθεια,
καί τά σοφά Σου μυστικά
θά μοῦ ἀποκαλύψῃς.

- 9 **Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ
καὶ καθαρισθῆσομαι,
πλυνεῖς με
καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθῆσομαι.**
Θά μέ ραντίσης μ' ὕσσωπο
καὶ θά μέ καθαρίσσης
καὶ θά μέ πλύνῃς νά γενῶ
πιό ἄσπρος ἀπ' τό χιόνι!
- 10 **Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν
καὶ εὐφροσύνην,
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.**
Κάνε με ἀγαλλίαση
νά νοιώσω κι εὐφροσύνη
τά ταλαιπωρημένα μου ὅστά
ν' ἀναγαλλιάσουν.
- 11 **Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου
ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.**
Ἀπό τίς ἁμαρτίες μου
τό πρόσωπό Σου στρέψε,
κι ὅλες τίς ἀνομίες μου
ἐξάλειψε, Θεέ μου.
- 12 **Καρδίαν καθάραν
κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθές
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.**
Καρδιά καθάρια μέσα μου
χτίσε Ἰεσοῦ, Θεέ μου,
τό εὐθύ Σου Πνεῦμα θρόνιασε
μέσα στά ἐγκατά μου.
- 13 **Μή ἀπορρίψῃς με
ἀπό τοῦ προσώπου Σου**

καί τό Πνεῦμα Σου τό ἅγιον
μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Μή μ' ἀπορρίψης μακρῶς
ἀπό τό πρόσωπό Σου,
τό Πνεῦμα Σου τό Ἄγιο
μή μου τό ἀφαιρέσης.

- 14 **Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν
τοῦ σωτηρίου Σου
καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.**

Ἀπόδοσέ μου τή χαρά
Σωτῆρας μου πώς εἶσαι!
Τό πνεῦμα Σου νά μ' ὀδηγή
δός μου, νά μέ στηρίξη.

- 15 **Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς Σου
καί ἀσεβεῖς ἐπί Σέ ἐπιστρέψουσιν.**

Καί ὑπόσχομαι στούς ἄνομους
τούς δρόμους Σου νά δείξω,
νά ἐπιστρέψουν ἀσεβεῖς
σέ Σέ μετανιωμένοι.

- 16 **Ρῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός,
ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου
τήν δικαιοσύνην Σου.**

Θεέ τῆς σωτηρίας μου
ρῦσαι με ἀπ' τό αἷμα,
νά διαλαλῇ χαρούμενη
ἡ γλῶσσα μου τό λόγο
τῆς σωτηρίας πού Ἐσύ
στόν ἄνθρωπο χαρίζεις.

- 17 **Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις
καί τό στόμα μου
ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν Σου.**

- Άνοιξε Σύ τὰ χεῖλη μου,
 Κύριε καί Θεέ μου,
 νά διαλαλῇ τό στόμα μου
 τή δόξα Σου στόν κόσμο.
- 18 ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
 ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 Γιατί θά Σοῦ ἐπρόσφερα,
 ἄν ἤθελες, θυσίες
 μὰ τὰ ὀλοκαυτώματα
 δέ Σέ εὐχαριστοῦνε.
- 19 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον·
 Καρδίαν συντετριμμένην
 καί τεταπεινωμένην
 ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει.
 Θυσία θέλει ὁ Θεός,
 πνεῦμα συντετριμμένο·
 καρδιά πού ταπεινώνεται
 δέν τήν ἐξουθενώνει.
- 20 Ἀγάθυνον, Κύριε,
 ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών
 καί οἰκοδομηθήτω
 τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
 Δέξου νά κάνης τό καλό
 γιά τή Σιών, Θεέ μου,
 τὰ γκρεμισμένα τεῖχη της
 νά ξαναὑψωθοῦνε.
- 21 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
 ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν
 ἐπί τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.
 Τότε θά εὐχαριστηθῆς
 θυσίες σωτηρίας,

τότε θά δῆς τίς προσφορές,
τά ὀλοκαυτώματά μας!
Τότε πού θ' ἀνεβάσωμε
μοσχάρια στό βωμό Σου.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τά σύμπαντα σήμερον
χαρᾶς πληροῦνται.
Χριστός ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Καί νῦν.

Τά σύμπαντα σήμερον...

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλεῆμον ἐλέησόν με, ὁ Θεός,
κατά τό μέγα ἔλεός Σου
καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
καί ἐπί γῆς εἰρήνη!
Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ
τόν καθήμενον διά παντός σύν Πατρί.
Σήμερον ἄγγελοι τό Βρέφος τό τεχθέν
θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
καί ἐπί γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

ΣΩΣΟΝ Ο ΘΕΟΣ

Ἡ ἱκετευτική προσευχή τῆς Ἐκκλησίας
συνεχίζεται μέ ἐπιμονή πρὸς τόν ἴδιο στόχο
καί διευρύνεται τώρα ἐπικαλούμενη σέ
ἐνίσχυση τίς πρεσβεῖες ὄλων τῶν ἁγίων.

- Σ**ῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου
καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου·
ἐπίσκεψαι τόν κόσμον σου
ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καί κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς
τά ἐλέη σου τά πλούσια·
- πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας·
  - δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
  - προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων·
  - ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου,
προφήτου Προδρόμου
καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου·
  - τῶν ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων
καί πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων·
Πέτρου καί Παύλου
καί πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων·
  - τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν
καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου·
Ἀθανασίου καί Κυρίλλου,
Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος,
πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας,
Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,

Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθούντος
καί Νεκταρίου Πενταπόλεως,
τῶν θαυματουργῶν·

- τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων·
Γεωργίου, τοῦ Τροπαιοφόρου,
Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου
Θεοδώρων, Τήρωνος καί Στρατηλάτου
Μηναῖ τοῦ θαυματουργοῦ·
- τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους
καί Ἐλευθερίου·
- τῶν ἁγίων, ἐνδόξων,
μεγάλων μαρτύρων γυναικῶν·
Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς,
Μαρίνης, Παρασκευῆς, καί Εἰρήνης·
- τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καί καλλινίκων Μαρτύρων·
τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν·
τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων·
- τῶν ἁγίων καί δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καί Ἄννης,
- (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ),
- (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας)
οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν
- καί πάντων Σου τῶν ἁγίων,
ἰκετεύομέν σε, μόνε, πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν
δεομένων σου
καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Ψάλλεται ἐναλλάξ, τετράκις ὑπὸ τῶν δύο
χορῶν.

Εὐχή Γ' τοῦ Ὁρθρου

Ἡ ὀρθρινή προσευχή τῆς Ἐκκλησίας
κορυφώνεται

στήν παρακάτω προσευχή μετάνοίας
καὶ ἐξομολογήσεως

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ τὴν διὰ μετάνοίας ἄφεσιν
τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος
καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως
ἁμαρτημάτων καὶ ἐξομολογήσεως
τὴν τοῦ προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν
πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας,
Κύριε Θεέ μας,
Σὺ ἐχάρισες στοὺς ἀνθρώπους
πού μετανοοῦν τὴ συγχώρηση
καὶ μᾶς ὑπέδειξες νὰ ἀκολουθοῦμε
τό παράδειγμα τοῦ Δαβὶδ
γιά τὴν κατανόηση τῶν ἁμαρτημάτων,
τὴν ἐξομολόγηση καὶ τὴ συγχώρηση.

Αὐτός, Δέσποτα,
πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις
περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν,
ἐλέησον κατὰ τό μέγα σου ἔλεος·
καὶ κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν.

Ἐσύ, Δέσποτα, κι ἐμᾶς,
 πού ἔχομε πέσει σέ πολλά
 καί μεγάλα ἁμαρτήματα,
 ἐλέησέ μας μέ τό μεγάλο Σου ἔλεος
 καί καδώς εἶναι μεγάλη ἡ συμπόνοια Σου,
 σβῆσε τά ἀνομήματά μας.

Ὅτι σοί ἡμάρτομεν, Κύριε,
 τῶ καί τά ἄδηλα καί τά κρύφια
 τῆς καρδιάς τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι
 καί μόνω ἔχοντι ἐξουσίαν
 ἀφιέναι ἁμαρτίας.

Γιατί σέ Σένα, ἁμαρτήσαμε, Κύριε,
 πού καί τά κρυφά καί τά φανερά
 τῆς καρδιάς τῶν ἀνθρώπων γνωρίζεις
 καί εἶσαι ὁ μόνος πού ἔχεις τήν ἐξουσία
 νά συγχωρῆς ἁμαρτίες.

Καρδίαν δέ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν
 καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξας ἡμᾶς
 καί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου
 γνωρίσας ἡμῖν,
 μή ἀπορρίψης ἡμᾶς
 ἀπό τοῦ προσώπου Σου.

ἘΣένα λοιπόν Σέ παρακαλοῦμε, Κύριε,
 χτίσε μέσα μας καθαρὴ καρδιά!
 Στήριξέ μας μέ τό ἡγεμονικό Σου Πνεῦμα!
 Χάρισέ μας τή χαρά καί τήν ἀγαλλίαση
 τῆς σωτηρίας Σου
 καί μή μᾶς ἀπορρίψης
 ἀπό τό πρόσωπό Σου.

Ἄλλ' εὐδόκησον,

ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος,
μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς
προσφέρειν σοι

θυσίαν δικαιοσύνης καί ἀναφοράν
ἐν τοῖς ἀγίοις σου θυσιαστηρίοις.

Ἀλλά δέξου μας, καλωσυνάτα,
ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος Θεός,
νά Σοῦ προσφέρωμε
μέχρι τήν τελευταία μας ἀναπνοή,
εὐχαριστήριες θυσίες καί ἀναφορές
στά ἅγια θυσιαστήριά Σου.

Ελέει καί οἰκτιρμοῖς καί φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ,
σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καί αἰεί

καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

{Ὅλα αὐτά Σοῦ τά ζητοῦμε, Κύριε,
ὄχι γιατί τά δικαιούμεστε,
οὔτε γιατί μᾶς ἀξίζουν, ἀλλά}

Γιά τό ἔλεος, τή συμπόνοια
καί τή φιλανθρωπία

τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ!

Μαζί μέ Αὐτόν, Σέ εὐλογοῦμε,

καί τό πανάγιο, τό ἀγαθό

καί ζωοποιό Σου Πνεῦμα,

τώρα καί πάντοτε

καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

{ΩΔΕΣ}

ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

Κανών α'. Ποίημα Κοσμά
φέρων ἀκροστοιχίδα:

Χριστός βροτωθείς ἦν ὕπερ Θεός μένη.

Ἦχος α'

ᾠδὴ α' Ὁ Εἰρημὸς

«**Χ**ριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε!
Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε!
Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε!
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
καὶ ἐν εὐφροσύνῃ,
ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.»

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως,
Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον,
ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα,
κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς,
αὔθις ἀναπλάττει,
ὁ σοφὸς Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Ιδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον,
τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε,
κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται,
τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου θείας Ἀγνῆς,
ὅλον οὐσιούται,
ἀληθεῖα σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις,
Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρός, καὶ ἀπαύγασμα,

Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθῶν,
 ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῆ,
 καὶ ἐνανθρωπήσας,
 ἀνεκτήσατο ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

**Ἔτερος Κανὼν ὁ Ἰαμβικός,
 Ἰωάννου Μοναχοῦ,
 φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε
 διὰ στίχων Ἡρωελεγείων**

Εὐεπίης μελέεσιν
 ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει
 Ἰῖα Θεοῦ μερόπων εἵνεκα
 τικτόμενον ἐν χθονί,
 καὶ λύοντα πολύστονα πῆματα κόσμου.
 Ἄλλ' Ἄνα (Βασιλιᾶ), ῥητῆρας ῥύεο
 τῶν δε πόνων.

**Ἦχος α'
 ᾠδὴ α' Ὁ Εἰρμὸς**

«**Ε**σωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
 ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι·
 ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν,
 Πόλου τίθησιν ἡμῖν ὄν κατ' οὐσίαν,
 Ἰσὸν τε Πατρί καὶ βροτοῖς δοξάζομεν».

Ηνεγκε γαστήρ ἡγιασμένη Λόγον,
 σαφῶς ἀφλέκτω ζωγραφουμένη βάτῳ,
 μιγέντα μορφῇ, τῇ βροτησίᾳ Θεόν,
 Εὐας τάλαιναν, νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι,
 λύοντα πικρᾶς, ὄν βροτοὶ δοξάζομεν.

Εδειξεν ἀστὴρ τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,

ἐλθόντα παῦσαι τὴν ἁμαρτίαν Μάγοις,
 σαφῶς πενιχρὸν
 εἰς σπέος (σπήλαιον) τὸν συμπαθῆ,
 Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν· ὄν γεγηθότες,
 ἴδον τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

Κανὼν α'

Ἦχος α'

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«**Τ**ῷ πρὸ τῶν αἰώνων,
 ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Ἰῶ,
 καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι
 ἀσπόρως,
 Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν·
 ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν,
 ἅγιος εἶ Κύριε».

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας,
 μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδάμ χοϊκός,
 καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας,
 γυναικεία ἀπάτη,
 Χριστὸν γυναικὸς βοᾶ ἑξορῶν,
 ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς,
 ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης,
 εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς,
 καὶ μετοχῆ σαρκὸς τῆς χεῖρω,
 μεταδοῦς θείας φύτλης,
 βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός,
 καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ
 ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεέμ. εὐφραίνου,
 ἡγεμόνων Ἰούδα βασιλεια·
 τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων,
 Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων,
 ἐκ σοῦ προσελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς,
 καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν,
 πάντων ἐβασίλευσεν.

Κανὼν 6', Ἰαμβικός
ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς
Ἦχος α'

«**Ν**εῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργέτα,
 Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν,
 φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἁμαρτίας,
 ὑπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους,
 Μάκαρ, μελωδοὺς
 τῇ βάσει τῆς πίστεως».

Νύμφης πανάγνου τὸν πανόλβιον τόκον
 ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν ἡξιωμένος χορός,
 ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ·
 Τάξιν μελωδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων,
 Ἄνακτα Χριστόν,
 ἀσπόρως σαρκούμενον.

Υψους ἀνάσσων οὐρανῶν εὐσπλαγχνία,
 τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
 ἄυλος ὢν τὸ πρόσθεν· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
 Λόγος παχυνθεὶς σαρκί, τὸν πεπτωκότα,
 ἵνα πρὸς αὐτὸν
 ἐλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Ὑπακοή. ᾠχος πλ. δ'.

Τήν ἀπαρχήν τῶν ἐθνῶν
ὁ οὐρανός Σοι προσεκόμισε
τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ
δι' ἀστέρος τοὺς μάγους καλέσας·
οὓς καί κατέπληττεν,
οὐ σκῆπτρα καί θρόνοι,
ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία.
Τί γάρ εὐτελέστερον σπηλαιίου;
Τί δέ ταπεινότερον σπαργάνων;
Ἐν οἷς διέλαμψεν
ὁ τῆς Θεότητός Σου πλοῦτος.
Κύριε, δόξα Σοι.

Ἀπό τρίτης ὠδῆς Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθῆν.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραίνεσθω
ὁ τοῦ Θεοῦ καί γάρ ἄμνος ἐν γῆ ἐτέχθη
ἀπολύτρωσιν τῷ κόσμῳ παντί παρέχων
Ὁ Λόγος ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρός,
προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἄνευ σποράς,
Ὅν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο,
ὄρωντες ἐν τῇ Βηθλεέμ,
τικτόμενον ὡς νήπιον
Ὅν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Κοντάκιον. ᾠχος γ'. Αὐτόμελον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον
τόν Ὑπερούσιον τίχτει

καί ἡ γῆ τό Σπήλαιον
 τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει.
 Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι,
 Μάγοι δέ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·
 δι' ἡμᾶς γάρ ἐγεννήθη
 Παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός.

Οἶκος.

Τήν Ἐδέμ Βηθλεέμ ἤνοιξε,
 δεῦτε ἰδωμεν·
 τήν τρυφήν ἐν κρυφῇ εὔρομεν·
 δεῦτε λάβωμεν,
 τά τοῦ Παραδείσου ἔνδον τοῦ Σπηλαίου.
 Ἐκεῖ ἐφάνη ρίζα ἀπότιστος,
 βλαστάνουσα ἄφесιν·
 ἐκεῖ εὐρέθη φρέαρ ἀνώρυκτον,
 οὗ πιεῖν Δαυῖδ πρὶν ἐπεθύμησεν·
 ἐκεῖ Παρθένος τεκοῦσα βρέφος
 τήν δίψαν ἔπαυσεν εὐδύς,
 τήν τοῦ Ἀδάμ καί τοῦ Δαυῖδ·
 διά τοῦτο πρὸς τοῦτο ἐπειχθῶμεν,
 οὗ ἐτέχθη Παιδίον νέον,
 ὁ πρό αἰώνων Θεός.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός
 ἡ κατὰ σάρκα γέννησις
 τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ
 καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

*Θεός τό τεχθέν, ἡ δέ Μήτηρ Παρθένος.
 Τί μείζον ἄλλο καινόν εἶδεν ἡ κτίσις;*

*Παρθενική Μαρίη Θεόν
εικάδι γείνατο πέμπτη.*

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα
ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων.

*Σέ προσκυνούσα τάξις ἐθνική, Λόγε
τό πρός σέ δηλοῖ τῶν ἐθνῶν μέλλον σέβας.*

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη
τῶν θεασαμένων Ποιμένων τόν Κύριον.

*Ποίμνην ἀφέντες τήν ἑαυτῶν ποιμένες,
ἰδεῖν καλόν σπεύδουσι Χριστόν Ποιμένα.*

Αὐτῶ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*****

ΚΟΝΤΑΚΙΟ ΚΑΙ ΟΙΚΟΣ

ΤΗΣ 26^{ης} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄.

Ο πρό Ἐωσφόρου ἐκ Πατρός
ἀμήτωρ γεννηθεῖς
ἐπί τῆς γῆς ἀπάτωρ
ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ Σοῦ·
ᾧθεν ἀστήρ εὐαγγελίζεται Μάγοις
ἄγγελοι δέ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι
τόν ἄχραντον Τόκον Σου,
ἡ Κεχαριτωμένη.

Καί πάλιν: Ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἶκος.

Τόν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα
ἡ μυστική ἄμπελος ὡς ἐπί κλάδων

ἀγκάλαις ἐβάσταζε καὶ ἔλεγε·
 Σὺ εἶ καρπὸς Μου, Σὺ εἶ ζωὴ Μου.
 Ἄφ' οὗ ἔγνω ὅτι καὶ ὁ ἥμην εἰμί,
 Σὺ Μου Θεός·
 τὴν γὰρ σφραγιδα τῆς παρθενίας Μου
 ὀρῶσα ἀκατάλυτον
 κηρύττω Σε ἄτρεπτον Λόγον
 σάρκα γενόμενον.
 Οὐκ οἶδα σποράν,
 οἶδά Σε λύτην τῆς φθορᾶς·
 ἀγνή γὰρ εἰμι, Σοῦ προσελθόντος ἐξ Ἐμοῦ·
 ὡς γὰρ εὖρες ἔλιπες μήτραν Ἐμήν.
 Διὰ τοῦτο συγχορεύει πᾶσα κτίσις
 βοῶσά μοι·
 Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.
Καὶ πάλιν: Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός
 ἡ Συναξίς τῆς Ὑπεραγίας
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

*Λεχώ ἄμωμον ἀνδρός μή γνοῦσαν λέχος,
 δώροις ἀμώμοις δεξοῦμαι τοῖς λόγοις.
 Μολπήν ἀγνοτάτη λεχοῖ εἰκάδι ἕκτη
 αἰίδω.*

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου:

Ἦκοντα πρὸς σέ τόν πάλαι πλήξαντά
 σε,
 Αἴγυπτε, φρίττε καὶ Θεόν τοῦτον

φρόνει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Εὐθυμίου,
Ἐπισκόπου Σάρδεων, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα
μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν
Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη
τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Εὐαρέστου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη
τοῦ Ἁγίου νέου Ἱερομάρτυρος
Κωνσταντίνου τοῦ Ῥώσου,
ἀθλήσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει
κατά τό 1743 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Συναξάριον πλήρες

Τῆ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός
ἡ Συναξίς τῆς Ἵπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Λεχώ ἄμωμον ἀνδρός μή γνοῦσαν
λέχος,
δώροις ἀμώμοις δεξοῦμαι τοῖς λόγοις.
Μολπήν ἀγνωτάτη λεχοῖ
εἰκάδι ἕκτη αἰίδω.

Περί τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς
τῆς Ἵπεραγίας Θεοτόκου:

Ἦκοντα πρὸς σέ τόν πάλαι πλήξαντά
σε,
Αἴγυπτε, φρίπτε καί Θεόν τοῦτον
φρόνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη
τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Εὐθυμίου,
Ἐπισκόπου Σάρδεων, τοῦ Ὁμολογητοῦ.
Χριστῷ παραστάς, Εὐθύμιε τρισμακάρ,
πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ
Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.
Ὡς ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ἰουδαίων ῥόδον
ὁ θεῖος ἀνθεῖ καὶ θανών Κωνσταντῖνος.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Εὐαρέστου.
Ἔσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ
ἕως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι Λόγε.

Μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος
Κωνσταντίνου τοῦ Ῥώσου
ἀδλήσαντος ἐν Κωνσταντινοπόλει
κατὰ τὸ 1743 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

*Καταβασίαι, αἱ Ἰαμβικαί, τῆς ἑορτῆς σελ.
25.*

Ἀντί τοῦ «Γὴν Τιμιωτέραν»

*Ἡ δ' ᾠδή καὶ τῶν δύο Κανόνων ὅπως
ἐχθές μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων σελ. 26.*

*****

Καταβασίαι διπλαί.

Ἦχος α'.

ᾠδή α'.

Χριστός γεννᾶται! Δοξάσατε!
Χριστός ἐξ οὐρανῶν! Ἀπαντήσατε!
Χριστός ἐπὶ γῆς! Ὑψώθητε!
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ
καὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἀνυμνήσατε, Λαοί, ὅτι δεδόξασται!

Ὁ εἰρμός τοῦ Ἰαμβικοῦ κανόνος

Ἐσωσε λαόν / θαυματουργῶν Δεσπότης,
ὕγρὸν θαλάσσης κῦμα \\
χερσώσας πάλαι.
Ἐκὼν δέ τεχνεῖς ἐκ Κόρης, \\
τρίβον βατήν
πόλου τίθησιν ἡμῖν \ Ὅν κατ' οὐσίαν
ἴσον τε Πατρὶ \ καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

ᾠδή γ'.

Τῷ πρό τῶν αἰώνων
ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Ἰῶ
καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου
σαρκωθέντι ἀσπόρως
Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν,
ὁ ἀνυψώσας τό κέρας ἡμῶν,
ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὁ εἰρμός τοῦ Ἰαμβικοῦ κανόνος

Νεῦσον πρὸς ὕμνους \οἰκετῶν, Εὐεργέτα,
 Ἐχθροῦ ταπεινῶν\ τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν.
 Φέρων τε, παντεπόπτα, τῆς ἀμαρτίας
 ὕπερθεν, ἀκλόνητον,\ ἔστηριγμένους,
 Μάκαρ, μελωδούς\ τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Ὦδὴ δ'.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί
 καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ,
 ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,
 ἐξ ὄρους, ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος·
 ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου,
 ὁ αὔλος καὶ Θεός.
 Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὁ εἰρμός τοῦ Ἰαμβικοῦ κανόνος

Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
 ἄδων Προφῆτης \Ἀββακούμ, προμηγύει,
 ἰδεῖν ἀφράστως \ἀξιωθείς τόν τύπον.
 Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
 ἐξῆλθε λαῶν \εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ὦδὴ ε'.

Θεός ὢν εἰρήνης, Πατήρ οἰκτιρμῶν,
 τῆς μεγάλης Βουλῆς Σου τόν Ἄγγελον
 εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν.
 Ὅθεν θεογνωσίας
 πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες,
 ἐκ νυκτός ὀρδρίζοντες,

δοξολογοῦμέν Σε, Φιλάνθρωπε.

Ὁ εἰρμός τοῦ Ἰαμβικοῦ κανόνος

Εκ νυκτός ἔργων \ ἐσκοτισμένης πλάνης,
 ἰλασμόν ἡμῖν, \ Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρωσ
 νῦν Σοι τελοῦσιν \ ὕμνον, ὡς εὐεργέτη,
 ἔλθοις πορίζων \ εὐχερῆ τε τήν τρίβον,
 καθ' ἣν ἀνατρέχοντες \ εὐροῖμεν κλέος.

Ὡδή στ΄.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν
 ἔμβρυον ἀπήμεσεν
 ἐνάλιος θῆρ οἶον ἐδέξατο.
 Τῇ Παρθένῳ δέ
 ἐνοικήσας ὁ Λόγος καί σάρκα λαβών
 διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον.
 Ἦς γάρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως
 τήν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ὁ εἰρμός τοῦ Ἰαμβικοῦ κανόνος

Ναίων Ἰωνᾶς \ ἐν μυχοῖς θαλαττίοις
 ἐλθεῖν ἐδεῖτο \ καί ζάλην ἀπαρκέσαι.
 Νυγείς ἐγὼ δέ \ τῷ τυραννοῦντος βέλει,
 Χριστέ, προσαυδῶ, \ τόν κακῶν ἀναιρέτην,
 θᾶπτον μολεῖν Σε \ τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ὡδή ζ΄.

Οἱ παῖδες, \ εὐσεβεῖα συντραφέντες,
 δυσσεβοῦς \
 προστάγματος καταφρονήσαντες,
 πυρός ἀπειλήν \ οὐκ ἐπτοήθησαν,

ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός \ἐστῶτες ἔψαλλον·
ὁ τῶν Πατέρων \Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὁ εἰρμός τοῦ Ἱαμβικοῦ κανόνος

Τῷ παντάνακτος \ἐξεφάυλισαν πόθῳ
ἄπλητα θυμαίνοντος, \ἠγκιστρωμένοι
Παῖδες τυράννου \ δύσθεον γλωσσαλγίαν·
οἷς εἵκαθε πῦρ, \ἄσπετον τῷ Δεσπότη
λέγουσιν \εἰς αἰῶνας, εὐλογητός εἶ.

Ὡδή η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν

καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος
ἐξεικόνισε κάμινος τύπον.
Οὐ γάρ, οὐς ἐδέξατο, φλέγει νέους,
ὡς οὐδέ πῦρ τῆς Θεότητος
Παρθένου, ἦν ὑπέδου, νηδύν.
Δι' ὃ ἀνυμνοῦντες ἀναμείψωμεν·
εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τόν Κύριον
καί ὑπερυψούτω εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὁ εἰρμός τοῦ Ἱαμβικοῦ κανόνος

Μήτηραν ἀφλέκτως \ εἰκονίζουσι Κόρης
οἱ τῆς παλαιᾶς \πυρπολούμενοι νέοι,
ὑπερφυῶς κύουσιν, \ ἐσφραγισμένην.
Ἄμφω δέ δρῶσα, \θαυματουργία μιᾶ,
λαούς πρὸς ὕμνον \ἐξανίστησι, Χάρις.

Τὴν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ φωτός
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ἦδὴ θ'.

Τὰ τροπάρια τῶν δύο Κανόνων
μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων.

Τοῦ Α' κανόνος τοῦ Κοσμᾶ.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν
καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. (6)

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,
τόν ἐκ τῆς Παρθένου
Θεόν σαρκί τεχθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,
τόν ἐν τῷ Σπηλαίῳ
τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,
τόν ὑπὸ τῶν Μάγων
Θεόν προσκυνηθέντα.

Ὁ Εἰρμός.

Μυστήριον ξένον
ὄρῳ καὶ παράδοξον.
Οὐρανόν τό σπήλαιον
θρόνον ἰχθυοειδὴ τὴν Παρθένον,
τὴν φάτνην χωρίον,
ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ Ἀχώρητος
Χριστός ὁ Θεός,
ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,
τόν ὑπὸ Ἀστέρος τοῖς Μάγοις μνησθέντα.*

Εξαίσιον δρόμον
ὄρωντες οἱ Μάγοι

ἀσυνήθους νέου ἀστέρος, ἀρτιφαοῦς,
οὐρανίου ὑπερλάμποντος,
Χριστόν Βασιλέα ἔτεκμήραντο,
ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,
τὴν ἀγνὴν Παρθένον,
τὴν γεννησαμένην Χριστόν τὸν Βασιλέα.*

Νεηγενές, Μάγων λεγόντων,
παιδίον, ἀναξ,
Οὗ ἀστήρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν;
εἰς γὰρ Ἐκείνου προσκύνησιν ἤκομεν,
μανεῖς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο,
Χριστόν ἀνελεῖν,
ὁ θεομάχος, φρουαττόμενος.

*Μάγοι καὶ Ποιμένες ἦλθον προσκυνῆσαι
Χριστόν τὸν γεννηθέντα
ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει.*

Ἡκρίβωσε χρόνον, Ἡρώδης ἀστέρος,
οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ,
προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις·
ὕψ' οὗ πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι,
δεινὸν παιδοκτόνον,
ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Β' Κανόνος

Σήμερον ἡ Παρθένος
τίκτει τὸν Δεσπότην
ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης
τίκτεται ὡς βρέφος
ὑπὸ μητρός Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες
βλέπουσι τὸν Σωτῆρα
σπαργάνοις εἰλημένον
καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης
ῥάκει σπαργανοῦται
ὁ ἀναφής ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις
ἀγάλλεται καὶ χαίρει
ὅτι Χριστός ἐτέχθη
ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Ουράνιαι Δυνάμεις
τεχθέντα τὸν Σωτῆρα
Κύριον καὶ Δεσπότην
μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

Ὁ Εἰρμός.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ
ῥᾶον σιωπῆν, τῷ πόθῳ δέ, Παρθένε,
ὑμνοὺς ὑφαίνειν συντόνως τεθηγμένους
ἐργῶδες ἐστίν,

ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος,
ἔση πέφυκεν ἢ προαίρεσις, δίδου.

Δόξα.

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου
καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τοῦ Κράτους.*

Τύπους ἀφεγγεῖς

καί σκιάς παρηγμένας,
ὦ Μῆτερ Ἁγνή τοῦ Λόγου, δεδορκότες,
Νέου φανέντος

ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
δοξούμενοί τε τῆς ἀληθείας φάος
ἐπαξίως Σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Καί νῦν.

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.*

Πόθου τετευχώς καί Θεοῦ παρουσίας
ὁ χριστοτερπῆς λαός ἠξιωμένος
νῦν **ποτνιαῖται** τῆς παλιγγενεσίας,
ὡς ζωοποιοῦ, τὴν χάριν δέ, Παρθένε,
νέμοις, ἄχραντε,
προσκυνῆσαι τό κλέος.

Καταβασίαι

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν
καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.*

Μυστήριον ξένον ὄρω καί παράδοξον.
Οὐρανόν τό σπήλαιον,
θρόνον χερουβικόν τὴν Παρθένον,
τὴν φάτνην χωρίον,
ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ Ἀχώρητος
Χριστός ὁ Θεός,
ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν
καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.*

Σπέργειν μὲν ἡμᾶς,
ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ
ῥᾶον σιωπὴν, τῷ πόθῳ δέ, Παρθένε,
ὑμνους ὑφαίνειν συντόνως τεθηγμένους
ἐργῶδες ἐστίν,
ἀλλὰ καί, Μήτηρ, σθένος,
ὄση πέφυκεν ἢ προαίρεσις, δίδου.

Μικρά Συναπτὴ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον
καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν,
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ ἰα' τοῦ Ὁρθρου

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν,

ὁ τάς νοεράς καί λογικάς
 ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῶ θελήματι,
 σοῦ δεόμεθα καί σέ ἱκετεύομεν
 πρόσδεξαι καί ἡμῶν
 μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων,
 τήν κατά δύναμιν δοξολογίαν
 καί ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος
 ἀντάμειψαι δωρεαῖς·
 ὅτι σοί κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων
 καί ἐπιγείων καί καταχθονίων
 καί πᾶσα πνοή καί κτίσις ὑμνεῖ
 τήν ἀκατάληπτον σου δόξαν·
 μόνος γάρ εἶ Θεός ἀληθινός
 καί πολυέλεος.

Ὅτι σέ αἰνοῦσι
 πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
 καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπουσι,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί αἰεὶ
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς
 ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
 Ἀνατολή ἀνατολῶν
 καί οἱ ἐν σκότει καί σκιᾷ

εὔρομεν τὴν Ἀλήθειαν·
καί γάρ ἐκ τῆς Παρθένου
ἐτέχθη ὁ Κύριος. (γ')

ΑΙΝΟΙ

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.
Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε Αὐτόν,
πάντες οἱ ἄγγελοι Αὐτοῦ·
αἰνεῖτε Αὐτόν,
πᾶσαι αἱ δυνάμεις Αὐτοῦ.
Σοί πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐπί ταῖς δυναστεῖαις Αὐτοῦ,
αἰνεῖτε Αὐτόν
κατά τό πλήθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.*

Εὐφραίνεσθε, Δίκαιοι,
οὐρανοί, ἀγαλλιᾶσθε,
σκιρτήσατε, τά ὄρη,
Χριστοῦ γεννηθέντος.
Παρθένος καθέζεται
τά Χερουβίμ μιμουμένη,
βαστάζουσα ἐν κόλποις
Θεόν Λόγον σαρκωθέντα.
Ποιμένες τόν τεχθέντα δοξάζουσι.

Μάγοι τῷ Δεσπότη δῶρα
προσφέρουσιν.

Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν,
ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα Σοι.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.*

Ο Πατήρ εὐδόκησεν,
ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο
καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε
Θεόν ἐνανθρωπήσαντα.
Ἄστῆρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι,
Ποιμένες θαυμάζουσι
καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.*

Θεοτόκε Παρθένε,
ἡ τεκοῦσα τόν Σωτῆρα,
ἀνέτρεψας τήν πρώτην
κατάραν τῆς Εὐας,
ὅτι Μήτηρ γέγονας
τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός,
βαστάζουσα ἐν κόλποις
Θεόν Λόγον σαρκωθέντα.
Οὐ φέρει τό μυστήριον ἔρευναν,
πίστει μόνη τοῦτο
πάντες δοξάζομεν,
κράζοντες μετὰ Σοῦ καὶ λέγοντες,

Ἄνερμήνευτε Κύριε, δόξα Σοι.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.*

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν
τήν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος,
τήν μετά τόκον πάλιν
ὀφθεῖσαν Παρθένον.
Χαίροις, πόλις ἔμψυχε
τοῦ Βασιλέως καί Θεοῦ,
ἐν ἧ Χριστός οἰκήσας
σωτηρίαν εἰργάσατο.
Μετά τοῦ Γαβριήλ ἀνυμνοῦμέν Σε,
μετά τῶν Ποιμένων δοξάζομεν
κράζοντες·
Θεοτόκε, πρέσβευε
τῷ ἐκ Σοῦ σαρκωθέντι σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. 6'. Γερμανοῦ.

Οτε καιρός τῆς ἐπί γῆς παρουσίας Σου
πρώτη ἀπογραφή τῆ οἰκουμένη ἐγένετο·
τότε ἔμελλε τῶν ἀνθρώπων
ἀπογράφεσθαι τά ὀνόματα,
τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ Σου.
Διά τοῦτο τό τοιοῦτον δόγμα
ὑπό Καίσαρος ἐξεφωνήθη·
τῆς γάρ αἰωνίου Σου βασιλείας

τό ἀναρχον ἐκαινουργήθη.
 Διό Σοι προσφέρομεν καί ἡμεῖς,
 ὑπέρ τήν χρηματικὴν φορολογίαν,
 ὀρθοδόξου πλουτισμόν θεολογίας
 τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΤΗΝ 26^{ην} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Δόξα. ᾠχος πλ. 6'.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις
 τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται.
 Σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία
 ἐν Βηθλεέμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται.
 Σήμερον ὁ Θεός δι' ἄστέρος
 Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει
 προμηνύοντας Αὐτοῦ
 τήν τριήμερον ταφήν
 ὡς ἐν χρυσῷ καί σμύρνη καί λιβάνῳ.
 Διό ψάλλομεν ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου,
 Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * * * *

Καί νῦν. ᾠχος 6'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστός
 ἐν Βηθλεέμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου.
 Σήμερον ὁ Ἄναρχος ἄρχεται
 καί ὁ Λόγος σαρκοῦται.
 Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται

καί ἡ γῆ σύν τοῖς ἀνθρώποις
εὐφραίνεται.

Οἱ Μάγοι τά δῶρα προσφέρουσιν,
οἱ Ποιμένες τό θαῦμα κηρύττουσιν,
ἡμεῖς δέ ἀκαταπαύστως βοῶμεν·
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
καί ἐπί γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α΄

Ἦχος 6'. Ψαλμ. 110.

α

Ἐξομολογήσομαί Σοι, Κύριε,
ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, (1)
{διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά Σου.}

β

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (16)
Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου. (2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

α

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια
τοῦ ἔργου Αὐτοῦ. (3)

β

Ἡ δικαιοσύνη Αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (36)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

α

Δόξα.

β

Καί νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β΄
Ἦχος β΄. Ψαλμ. 111.

α

Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.(1)

β

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.(16)

Σῶσον ἡμᾶς, Ἰέ Θεοῦ,
ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς,
ψάλλοντάς Σοι ἀλληλούϊα.

α

Δυνατόν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα Αὐτοῦ.(2)

β

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ Αὐτοῦ.(3)

Σῶσον ἡμᾶς, Ἰέ Θεοῦ,
ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς,
ψάλλοντάς Σοι ἀλληλούϊα.

α

Ἡ δικαιοσύνη Αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.(36)

β

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν. (4)

Σῶσον ἡμᾶς, Ἰέ Θεοῦ,
ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς,
ψάλλοντάς Σοι ἀλληλούϊα.

α

Δόξα.

Σῶσον ἡμᾶς, Ἰέ Θεοῦ,
ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς,

ψάλλοντάς Σοι ἀλληλούϊα.

6

Καί νῦν.

Ὁ Μονογενῆς Υἱός
καί Λόγος τοῦ Θεοῦ
ἀθάνατος ὑπάρχων
καί καταδεξάμενος
διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν
σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεῖς τε, Χριστέ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος,
συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ
καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ΄.

Ἦχος δ΄. Ψαλμ. 109.

α

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
κάθου ἐκ δεξιῶν Μου,
ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς Σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν Σου.(1)

6

Ράβδον δυνάμεως
ἐξαποστελεῖ Σοι Κύριος ἐκ Σιών
καί κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν Σου. (2)

Ἀπολυτίκιον. Ήχος δ'.

Ἦ Γέννησίς Σου,
 Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
 ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ
 τό φῶς τό τῆς γνώσεως.
 Ἐν αὐτῇ γάρ
 οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες
 ὑπό ἀστέρος ἐδιδάσκοντο
 Σέ προσκυνεῖν
 τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης
 καί Σέ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν,
 Κύριε, δόξα Σοι.

α

*Ἐκ γαστροῦ πρό Ἐωσφόρου ἐγέννησά Σε.
 Ὄμοσε Κύριος καί οὐ μεταμεληθήσεται· (36-4)*

β

*Σύ ἱερεύς εἰς τόν αἰῶνα,
 κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ. (46)*

Ἦ Γέννησίς Σου,
 Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
 ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ
 τό φῶς τό τῆς γνώσεως.
 Ἐν αὐτῇ γάρ
 οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες
 ὑπό ἀστέρος ἐδιδάσκοντο
 Σέ προσκυνεῖν
 τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης
 καί Σέ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν,
 Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἱερεύς: Σοφία. Ὁρθοί! καί τό Εἰσοδικόν

Σοφία! Ὁρθοί!

Εκ γαστρός

πρό Ἐωσφόρου ἐγέννησά Σε.

Ὡμοσε Κύριος

καί οὐ μεταμεληθήσεται·

Σύ ἱερεύς εἰς τόν αἰῶνα,

κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ. (36-4)

Ὁλος ὁ λαός ἀκολουθεῖ τοὺς χορούς

καί ψάλλουν μαζί:

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ,

ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς,

ψάλλοντάς Σοι. Ἀλληλούϊα.

Μετά τήν Εἴσοδον ὁ Ἱερεύς:

Η Γέννησίς Σου,

Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,

ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ

τό φῶς τό τῆς γνώσεως.

Ἐν αὐτῇ γάρ

οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες

ὑπό ἄστέρος ἐδιδάσκοντο

Σέ προσκυνεῖν

τόν ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης

καί Σέ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν,

Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Α΄ χορός:

Η Γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ...

Ὁ Β' χορός:

Ἦ Γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ Τρίχορον

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἦ Παρθένος σήμερον
τόν Ὑπερούσιον τίκτει

Καί ἡ γῆ τό Σπήλαιον
τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει.

Ἄγγελοι
μετά Ποιμένων δοξολογοῦσι,

Μάγοι δέ
μετά ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·

Δι' ἡμᾶς γάρ ἐγεννήθη

Παιδίον νέον,
ὁ πρό αἰώνων Θεός.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὁρθιοί!

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος,
ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
ὑπό τῶν Σεραφείμ ἀνυμνούμενος
καί ὑπό τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος
καί ὑπό πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως

προσκυνούμενος·
ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
εἰς τό εἶναι παραγαγών τά σύμπαντα·
ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
καὶ παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
καὶ μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
τούς ταπεινούς καὶ ἀναξιούς δούλους Σου
καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
καὶ τὴν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
καὶ δοξολογίαν προσάγειν·
Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν
τόν τρισάγιον ὕμνον
καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον·
ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα
καὶ δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε,
Χριστόν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

*****

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ 26^{ΗΣ} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

*****

25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν Σοι
καί ψαλάτωσάν Σοι.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

**Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. (4,4-7).**

Στήν κατάλληλη ιστορική στιγμή ὁ
Θεός ἔστειλε τόν Υἱό Του πρὸς τοὺς
ἀποστάτες, ἐμᾶς, γιά νά μᾶς ἀποκαταστήση
στό ἀξίωμα τῆς υἱοθεσίας.

Ἀδελφοί,

- 4 ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου,
 Ἄδελφοί, ὅταν ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ
 χρόνου, δηλαδή ἡ κατάλληλη ἱστορική
 στιγμή,
ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν Υἱόν Αὐτοῦ
γενόμενον ἐκ γυναικός,
γενόμενον ὑπό νόμον,
 ἔστειλε ὁ Θεός τόν Γιό Του, ὁ Ὅποιος
 προῆλθε ἀπό γυναῖκα καί μπῆκε κάτω ἀπό
 τό Νόμο,
- 5 **ἵνα τούς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ,**
 γιά νά ἐξαγοράσῃ ὅσους ἦταν κάτω ἀπό τήν
 ἐξουσία τοῦ Νόμου
ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.
 καί νά ξαναλάβωμε οἱ ἄνθρωποι τήν
 υἰοθεσία μας ἀπό τό Θεό.
- 6 **Ὅτι δέ ἐστε υἱοί,**
ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός
τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ
εἰς τάς καρδίας ὑμῶν
κράζον, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.
 Ἐπειδή λοιπόν εἶστε Γιό Του, ἔστειλε ὁ
 Θεός τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Του στίς καρδιές
 σας καί κράζει ἀπ' ἐκεῖ μέ τό στόμα σας,
 Ἄββᾶ, δηλαδή Πατέρα.
- 7 **Ὡστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός!**
 Ὡστε λοιπόν δέν εἶσαι πιά δοῦλος, ἀλλά γιός
 τοῦ Θεοῦ!
Εἶ δέ υἱός,
καί κληρονόμος Θεοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Κι ἀφοῦ εἶσαι γιός, ἄρα εἶσαι καί

κληρονόμος του Θεού διά του Χριστού (ὁ Ὅποιος σου ἐξασφάλισε τήν υἰοθεσία).

Ἀλληλουϊάριον

Ἦχος α΄. Ψαλμός 18.

Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. (2)
 Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα.(3)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

**Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
 Εὐαγγελίου τό ἀνάγνωσμα. (2,1-12.)**

**Ἡ προσκύνηση τῶν Μάγων
 καί ἡ παραχή τοῦ Ἡρώδη.
 (Διαβάζεται καί στήν ΣΤ΄Ωρα.)**

1 **Τ**οῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος
 ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας
 ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως,
 ἰδοῦ μάγοι ἀπό ἀνατολῶν
 παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα

2 λέγοντες·

Ὅταν γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς στή Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, στά χρόνια τοῦ βασιληᾶ Ἡρώδη, ἔφτασαν στά Ἱεροσόλυμα σοφοί μάγοι ἀπό τήν Ἀνατολή καί ρωτοῦσαν:

ποῦ ἐστιν

ὁ τεχθεῖς βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων;

Εἶδομεν γάρ Αὐτοῦ τόν ἀστέρα

ἐν τῇ ἀνατολῇ

καί ἤλθομεν προσκυνῆσαι Αὐτῷ.

Ποῦ εἶναι ὁ νεογέννητος Βασιληᾶς τῶν

Ἰουδαίων; Εἶδαμε νά ἀντέλη τό ἄστρο Του

καί ἤρθαμε νά Τόν προσκυνήσουμε.

3 **Ἀκούσας δέ Ἡρώδης ὁ βασιλεύς ἐταράχθη
καί πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ,**

Ὅταν ἔμαθε τό νέο ὁ Ἡρώδης, ταραχτήκε
καί μαζί του ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν
Ἱεροσολύμων.

4 **καί συναγαγών πάντας τούς ἀρχιερεῖς
καί γραμματεῖς τοῦ λαοῦ
ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν,
ποῦ ὁ Χριστός γεννᾶται.**

Φώναξε λοιπόν, ὅλους τούς ἀρχιερεῖς καί
τούς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ καί ζήτησε νά τόν
πληροφορήσουν, ποῦ θά γεννηθῇ ὁ Μεσσίας.

5 **Οἱ δέ εἶπον αὐτῷ·**

ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

Οὕτω γάρ γέγραπται διά τοῦ προφήτου·

Κι αὐτοί τοῦ εἶπαν: - Στή Βηθλεέμ τῆς
Ἰουδαίας, γιατί ἔτσι γράφει ὁ προφήτης:

6 **καί σύ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα,
οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ**

ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα·

ἐκ σοῦ γάρ Μοι

ἐξελεύσεται ἡγούμενος,

ὅστις ποιμανεῖ τόν λαόν Μου

τόν Ἰσραήλ.

«Κι ἐσύ Βηθλεέμ, στήν περιοχὴ τοῦ Ἰούδα,
δέν εἶσαι διόλου ἀσήμαντη ἀνάμεσα στίς
σπουδαιώτερες πόλεις τοῦ Ἰούδα, γιατί ἀπό
σένα θά βγῇ Ἀρχηγός, πού θά ὀδηγήσῃ τό
λαό Μου, τόν Ἰσραήλ.»

7 **Τότε Ἡρώδης**

λάθρα καλέσας τούς μάγους
ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν

τόν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος,

Ὁ Ἡρώδης τότε κάλεσε κρυφά τούς μάγους
καί ἔμαθε ἀπ' αὐτούς ἀπό πότε ἀκριβῶς
φάνηκε τό ἄστρο.

8 καί πέμψας αὐτούς εἰς Βηθλεέμ εἶπε·
πορευθέντες

ἀκριβῶς ἐξετάσατε περί τοῦ παιδίου,

ἐπὶ δέ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι,

ὅπως καὶ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

Ἐπειτα τούς ἔστειλε στή Βηθλεέμ, λέγοντάς
τους: «Πηγαίνετε καί ψάξτε καλά γιά τό
Παιδί. Μόλις τό βρῆτε, νά μέ εἰδοποιήσετε,
γιά νά ἔρθω κι ἐγώ νά τό προσκυνήσω.

9 Οἱ δέ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως
ἐπορεύθησαν·

καί ἰδοῦ ὁ ἀστήρ,

ὄν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ,

προῆγεν αὐτούς,

ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τό παιδίον·

Οἱ μάγοι ἀκουσαν τό βασιληᾶ κι ἔφυγαν.

Μόλις ξεκίνησαν, ξαναφάνηκε τό ἄστρο, πού

εἶχαν δεῖ νά ἀνατέλλη μέ τή γέννηση τοῦ

Παιδιοῦ, καί προχωροῦσε μπροστά τους·

τελικά ἦρθε καί στάθηκε πάνω ἀπό τόν

τόπο ὅπου βρισκόταν τό Παιδί.

10 ἰδόντες δέ τόν ἀστέρα

ἐχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα,

Χάρηκαν πάρα πολύ, πού εἶδαν ξανά τό

ἀστέρι

- 11 *καί ἐλθόντες εἰς τήν οἰκίαν
εὗρον τό παιδίον μετὰ Μαρίας
τῆς μητρός Αὐτοῦ
καί πεσόντες προσεκύνησαν Αὐτῷ
καί ἀνοιξάντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν
προσήνεγκαν Αὐτῷ δῶρα,
χρυσόν καί λίβανον καί σμύρναν·*

*Ὅταν μπῆκαν στό σπίτι, εἶδαν τό Παιδί μέ
τή Μαρία, τή μητέρα του, καί ἔπεσαν στή
γῆ καί Τό προσκύνησαν. Ὑστερα ἀνοιξαν
τοὺς θησαυροὺς τους καί Τοῦ πρόσφεραν
δῶρα: χρυσάφι, λιβάνι καί σμύρνα.*

- 12 *καί χρηματισθέντες κατ' ὄναρ
μή ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη,
δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν
εἰς τήν χώραν αὐτῶν.*

*Ὁ Θεός ὅμως, τοὺς πρόσταξε στ' ὄνειρό τους,
νά μήν ξαναγυρίσουν στόν Ἡρώδη. Γι' αὐτό
ἔφυγαν γιά τήν πατρίδα τους ἀπό ἄλλο
δρόμο.*

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

*****

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

ΤΗΣ

26^{ΗΣ} ΔΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα, 2,11-18.

Ὁ Χριστὸς ἔγινε κατὰ πάντα ὅμοιος μὲ
μᾶς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἀδελφούς Του,
γιὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τό θάνατο καί τή
δουλεία.

(Διαβάζεται στίς 26 Δεκ. καί τήν
Κυριακή μετὰ τήν Χριστοῦ Γέννησιν.)

11 **Ἀ**δελφοί,
ὁ ἀγιάζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι
ἐξ ἑνὸς πάντες·

Ἀδελφοί μου, ὅλοι ἔχομε τόν ἴδιο Πατέρα:
Καί Αὐτός πού ἐξαγνίζει, καί αὐτοί πού
ἐξαγνίζονται.

δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται
ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν,

12 λέγων·

Γιὰ τό λόγο αὐτό καί ὁ ἴδιος δέν θεωρεῖ
ντροπή Του νὰ τοὺς ὀνομάζῃ ἀδελφούς Του.
Ἔτσι λέγει κάπου:

ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου
τοῖς ἀδελφοῖς μου,

ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·

Θά ἐξαγγεῖλω τό ὄνομά Σου στοὺς ἀδελφούς
Μου καί μέσα σέ σύναξη ἐκκλησίας λαοῦ θά
Σέ ὑμνήσω.

13 καί πάλιν·

ἐγὼ ἔσομαι πεπειθὼς ἐπ' αὐτῷ·

Καί ἄλλου: «Θά ἐμπιστευθῶ τόν ἑαυτό Μου
σ' Αὐτόν.»

καὶ πάλιν·

ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά

ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

Καὶ συνεχίζει: «Νά Ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά πού
Μοῦδωσε ὁ Θεός.»

14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά

κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος,

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδιά αὐτὰ ἦταν

ἄνθρωποι,

καὶ Αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε
τῶν αὐτῶν,

ἔγινε κι ὁ Ἰησοῦς ἄνθρωπος,

ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ

τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου,

τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον,

γιά νά καταργήσῃ μέ τό θάνατό Του αὐτόν

πού ἐξουσίαζε τό θάνατο, δηλαδή τό διάβολο.

15 καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους,

ὅσοι φόβῳ θανάτου

διὰ παντὸς τοῦ ζῆν

ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.

Κι ἔτσι νά ἀπαλλάξῃ καὶ νά ἐλευθερώσῃ

ἀπὸ τό φόβο τοῦ θανάτου, αὐτούς πού ἦταν

δοῦλοι σέ ὅλη τους τή ζωή.

16 Οὐ γὰρ δήπου

ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται,

ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται.

Εἶναι φανερό ὅτι δέν ἔρχεται νά βοηθήσῃ

ἀγγέλους, ἀλλὰ τούς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ.

17 Ὅθεν ὠφείλε κατὰ πάντα

τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι,

Ἐπρεπε λοιπόν νά γίνῃ σέ ὅλα ὁμοίος μέ τ'
ἀδέρφια Του,

ἵνα ἐλεήμων γένηται

καί πιστός ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν,

ὥστε νά εἶναι σπλαγγνικός καί πιστός

ἀρχιερέας στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ,

εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι

τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

ὥστε νά συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς,

ἔτσι, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος ὑπέφερε καί

δοκιμάστηκε,

δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

μπορεῖ τώρα νά βοηθήσῃ αὐτοὺς ποὺ

δοκιμάζονται.

Ἀληλλουῖα. Ἀληλλουῖα. Ἀληλλουῖα.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν Σου
(Ψαλ. 131,8)

Ἄκουσον, θύγατερ, καί ἴδε. (Ψαλ. 44,11)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 2,13-23.

Ὁ νεογέννητος Χριστὸς φυγαδεύεται
σὴν Αἴγυπτο, γιὰ νά γλιτώσῃ ἀπὸ τὸ
φονικὸ μαχαίρι τοῦ Ἡρώδη.

(Διαβάζεται καί στίς 26 Δεκ. ὅπως καί
τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.)

13 **Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων**

ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου

φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων

Όταν αναχώρησαν οι Μάγοι, ένας άγγελος
του Θεού παρουσιάστηκε στον Ίωσήφ, στο
ὄνειρό του, και του εἶπε:

ἐγερθεῖς

παράλαβε τό Παιδίον

καί τήν μητέρα Αὐτοῦ

«Σήκω ἀμέσως, πάρε τό Παιδί και τή

Μητέρα Του και φύγε στήν Αἴγυπτο·

καί φεύγε εἰς Αἴγυπτον

καί ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἄν εἶπω σοι·

και μεῖνε ἐκεῖ ἕως ὅτου νά σοῦ πῶ.

μέλλει γάρ Ἡρώδης ζητεῖν τό Παιδίον

τοῦ ἀπολέσαι Αὐτό.

Διότι ὁ Ἡρώδης ὅπου νά ’ναι θά ψάξη νά βρῆ

τό Παιδί, γιά νά τό σκοτώσῃ.»

14 Ὁ δέ ἐγερθεῖς παρέλαβε τό Παιδίον

καί τήν μητέρα Αὐτοῦ νυκτός

καί ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον.

Ὁ Ίωσήφ σηκώθηκε ἀμέσως, πήρε τό Παιδί

και τή Μητέρα Του και μέσα στή νύχτα

ἔφυγε στήν Αἴγυπτο.

15 Καί ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου,

ἵνα πληρωθῇ τό ῥηθέν ὑπό τοῦ Κυρίου

διά τοῦ προφήτου λέγοντος·

Ἐκεῖ ἔμεινε ὥσπου πέθανε ὁ Ἡρώδης. Ἔτσι

ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πού εἶχε

πεῖ μέ τό στόμα τοῦ προφήτη:

«ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα

τόν Υἱόν μου».

«Ἀπό τήν Αἴγυπτο κάλεσα τό Γιό Μου.

16 Τότε Ἡρώδης

ιδῶν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων,
ἐθυμώθη λίαν

Ὅταν κατάλαβε ὁ Ἡρώδης πὼς οἱ Μάγοι τὸν
ἐξαπάτησαν, ὀργίστηκε πάρα πολύ

καὶ ἀποστείλας

ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας

τούς ἐν Βηθλεέμ.

καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῆς

ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω,

καὶ ἔστειλε στρατιῶτες, πού σκότωσαν στή
Βηθλεέμ. καὶ σέ ὅλη τὴν περιοχὴ τῆς ὅλα τὰ
παιδιά ἀπὸ δύο χρονῶν καὶ κάτω,

κατὰ τὸν χρόνον

ὃν ἠκρίβωσε παρά τῶν μάγων.

σύμφωνα μέ τὸ χρόνο πού ἐξακρίβωσε ἀπὸ
τούς μάγους.

17 Τότε ἐπληρώθη

τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου

λέγοντος:

Ἔτσι ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πού
εἶχε πεῖ ὁ προφήτης Ἰερεμίας:

18 «Φωνὴ ἐν Ῥαμαῖ ἠκούσθη,

θρῆνος καὶ κλαυθμὸς

καὶ ὄδυρμὸς πολὺς:

«Κραυγὴ ἀκούστηκε στή Ραμαῖ, θρῆνος,
κλάματα καὶ στεναγμὸς βαρὺς:

Ῥαχήλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς

καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι,

ὅτι οὐκ εἰσιν».

ἡ Ραχήλ κλαίει γιά τά παιδιά της καί
 πουθενά δέν βρίσκει παρηγοριά, γιατί δέν
 ὑπάρχουν πιά στή ζωή.»

19 **Τελευτήσαντος δέ τοῦ Ἡρώδου
 ἰδοῦ ἄγγελος Κυρίου
 κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ
 ἐν Αἰγύπτῳ λέγων·**

ἽΟταν πέθανε ὁ Ἡρώδης, ἓνας ἄγγελος
 σταλμένος ἀπό τόν Κύριο ἐμφανίστηκε στόν
 Ἰωσήφ σέ ὄνειρο στήν Αἴγυπτο καί τοῦ εἶπε:

20 **Ἐγερθεῖς παράλαβε τό παιδίον
 καί τήν μητέρα Αὐτοῦ
 καί πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ·**

«Σήκω, πάρε τό Παιδί καί τή Μητέρα Του
 καί πήγαινε στή χώρα τοῦ Ἰσραήλ,
 τεθνήκασι γάρ οἱ ζητοῦντες
 τήν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

γιατί πέθαναν ὅσοι ἤθελαν νά θανατώσουν
 τό Παιδί.»

21 **Ὁ δέ ἐγερθεῖς
 παρέλαβε τό παιδίον
 καί τήν μητέρα Αὐτοῦ
 καί ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.**

Τότε ὁ Ἰωσήφ σηκώθηκε, πήρε τό Παιδί καί
 τή Μητέρα Του καί γύρισε πάλι στή χώρα
 τοῦ Ἰσραήλ.

22 **Ἀκούσας δέ
 ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπί τῆς Ἰουδαίας
 ἀντί Ἡρώδου τοῦ πατρός αὐτοῦ,
 ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν·**

Ὅταν ὁμως ὁ Ἰωσήφ ἔμαθε, ὅτι βασιλιάς τῆς Ἰουδαίας ἦταν ὁ Ἀρχέλαος στή θέση τοῦ πατέρα του, τοῦ Ἡρώδη, φοβήθηκε νά ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ.

χρηματισθεῖς δέ κατ' ὄναρ
ἀνεχώρησεν εἰς τά μέρη τῆς Γαλιλαίας,
 Μέ θεϊκή ἐντολή ὁμως, πού τοῦ δόθηκε στό ὄνειρό του, ἀναχώρησε γιά τήν περιοχὴ τῆς Γαλιλαίας.

²³ **καί ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν**
λεγομένην Ναζαρέτ,
 ὅπως πληρωθῆ
 τό ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν
«ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται».

Ἦρθε λοιπόν κι ἐγκαταστάθηκε στήν πόλη Ναζαρέτ. Ἐτσι ἐκπληρώθηκε γιά τόν Χριστό, ἡ προφητεία πού ἔλεγε ὅτι θά ὀνομαστῆ Ναζωραῖος.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

* * * * *

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως ...»

ΤΗΝ 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

*Μεγάλυον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν
 καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.*

Μυστήριον ξένον
 ὁρῶ καὶ παράδοξον.

Οὐρανόν τό σπήλαιον,
 θρόνον
 χειρουβικόν τήν Παρθένον,
 τήν φάτνην χωρίον,
 ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ Ἀχώρητος
 Χριστός ὁ Θεός,
 Ὅν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

* * *

ΤΗΝ 26^{HN} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τήν τιμιωτέραν
 καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, \ ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ
 ῥᾶον σιωπήν \ τῷ πόθῳ δέ Παρθένε,
 ὕμνους ὑφαίνειν, \ συντόνως τεθηγμένους,
 ἐργῶδες ἐστίν \ ἀλλά καί, Μήτηρ, σθένος
 ὄση πέφυκεν \ ἢ προαίρεσις, δίδου.

* * * * *

Κοινωνικόν. (Ψαλμός 110,9.)

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος
 τῷ λαῷ Αὐτοῦ. Ἀλληλουϊά.

* * *

**Εἰς τό «Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν Σου»
 ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:
 Τό Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.**

Ἦ Γέννησίς Σου,
 Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,

ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ
τό φῶς τό τῆς γνώσεως.
Ἐν αὐτῇ γάρ
οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες
ὑπό ἀστέρος ἐδιδάσκοντο
Σέ προσκυνεῖν,
τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης,
καί Σέ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ἀπόλυσις.

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς
καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς
διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν
Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν ...